

روش شناسی ترکیبی

درس روش شناسی علم مدیریت

چکیده

هدف از مطالعه حاضر، بررسی **روش شناسی** در علم مدیریت آموزشی می باشد و بحث اصلی روی این موضوع است که مدیر آموزشی باید بتواند روش های مختلف روش شناسی و روش پژوهش را بشناسد و درک کلی از آنها داشته باشد تا جهت حل مسائل آموزشی در سازمانهای آموزشی از آنها با توجه به موقعیتها و شرایط مناسب استفاده کند. روش مورد استفاده در این مطالعه، به دلیل ماهیت موضوع آن، سندی - تحلیلی بوده و نیازی به فرضیه سازی احساس نشده است. نتایج نشان داد که هر مدیری با توجه به قالب و پارادایم فکری و ذهنی خود به روشی یا روشهایی روی بیاورد و با توجه به آن در سازمان خود عمل کند

در روش تحقیق ترکیبی ، اگر به صورت ترتیبی نگاهی به پارادایم‌های پژوهش در

دنای علم بیاندازیم،

• اولین پارادایم را باید «پارادایم کمی» دانست.

• دومین پارادایم، پارادایم کیفی بود که به دلیل انتقادهایی که به رویکرد کمی وارد کرد مطرح شد.

• در حالی که پیروان این دو پارادایم مشغول نزاع بر سر موضوع‌های روش‌شناختی بودند، صاحب‌نظران

و پیشگامان حوزه روش پژوهش از پارادایم نوین و سومی سخن به میان آوردند که تلفیقی از دو

پارادایم کمی و کیفی بود.

«رویکرد ترکیبی نوعی از پژوهش

است که در آن محقق یا تیم محققان

عناصر و ویژگی‌های موجود در

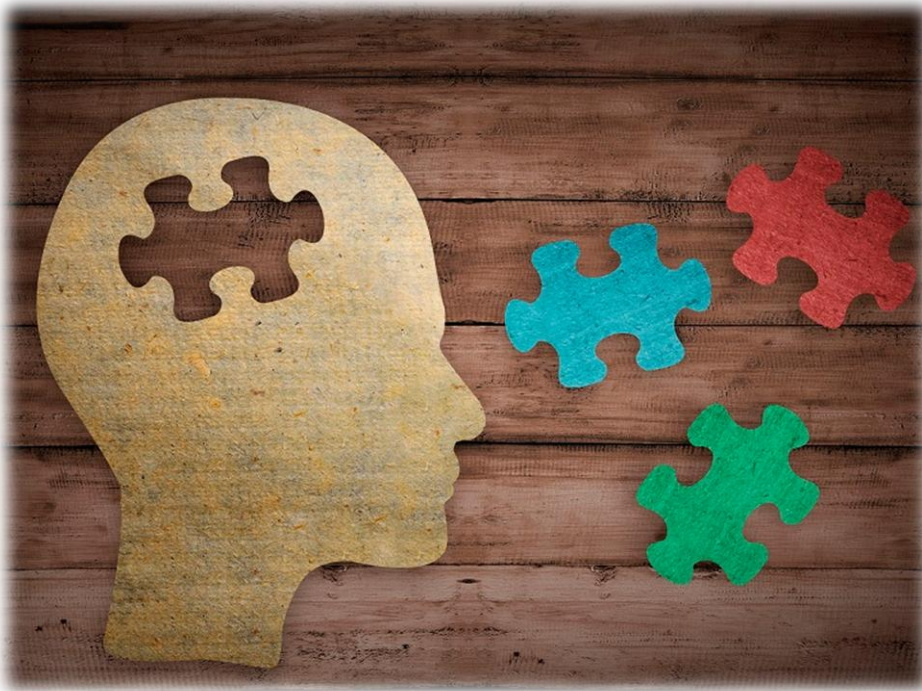
رویکردهای کمی و کیفی (مانند،

استفاده از نقطه نظرها، گردآوری داده،

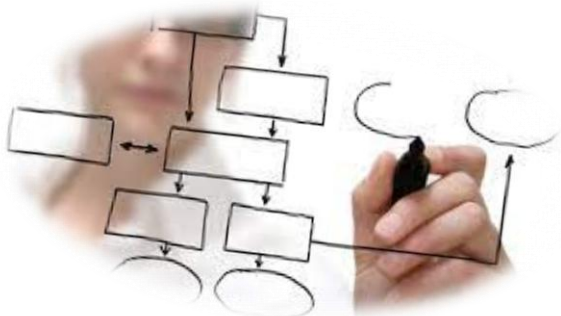
تحلیل‌ها و تکنیک‌های استنتاج کمی و

کیفی) را به هدف اثبات و فهم عمیق‌تر

و گسترده‌تر با هم ترکیب می‌کنند.»

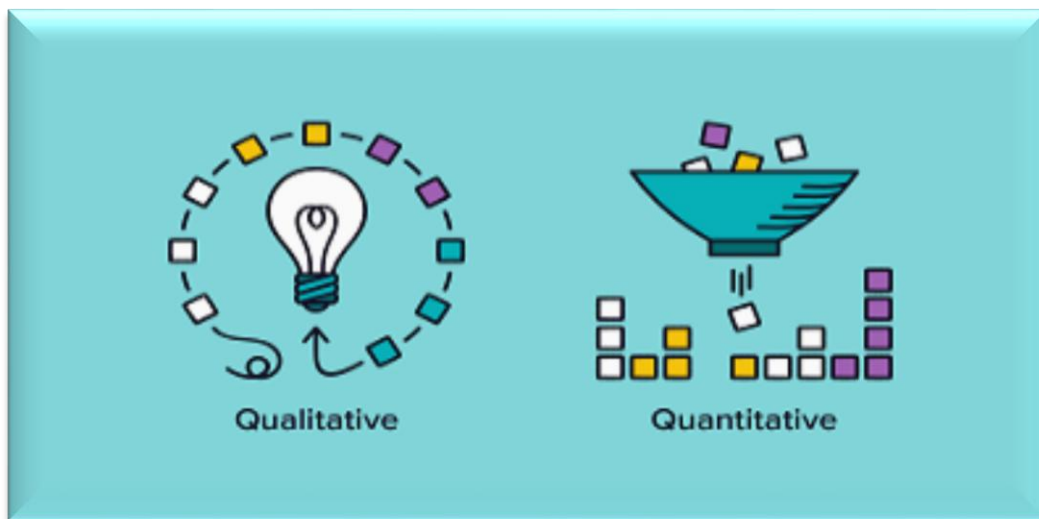
روش ترکیبی

روش ترکیبی یکی از روش‌های تلفیقی است که در آن برخی از داده‌های تحقیق نقش کمکی و ثانوی دارند و برخی در مجموعه داده‌ها نقش اصلی را ایفا می‌کنند. این روش در مواردی استفاده می‌شود که مجموعه داده‌های تحقیق کافی نباشد و هر نوع از سؤالات تحقیق نیازمند انواع متفاوتی از داده‌ها باشد. محققان هنگامی از این روش استفاده می‌کنند که در طول یک تحقیق کمی یا کیفی، باید با استفاده از داده‌های کمی یا کیفی به سؤال تحقیق پاسخ دهند. این روش به‌خصوص موقعی مورد استفاده قرار می‌گیرد که محقق باید در یک روش کمی، مانند روش ارتباطی یا تجربی، یک مؤلفه کیفی را با آن تلفیق کند. روش ترکیبی مجموعه‌ای از داده‌های متفاوت را در سطح روش تحقیق با هم ادغام می‌کند، به این صورت که یک نوع از داده‌ها در یک روش‌شناسی با نوع دیگر داده‌ها ترکیب می‌شوند (گرین و کراسلی، ۱۹۹۷). برای مثال، محقق می‌تواند یک داده کیفی را در یک روش‌شناسی کمی ترکیب کند، به همان صورت که در روش کیفی انجام می‌شود یا داده‌های کمی را می‌تواند در یک تحقیق کیفی ترکیب نماید، همان‌طور که در روش تحقیق پدیدارشناسی انجام می‌شود.

ادغام مجموعه داده‌های کمی و کیفی

داده‌ها موقعی با هم ادغام می‌شوند که محقق دو مجموعه داده را به‌طور مشخص با هم ارائه و تلفیق کند. محققان می‌توانند دو مجموعه داده را در طول تفسیر (با تجزیه آن‌ها به‌طور مجزا در یک بخش از نتایج و سپس تلفیق دو مجموعه نتایج با هم در طول تفسیر یا بحث) یا در طول تجزیه و تحلیل داده‌ها (با انتقال یک نوع داده به نوعی دیگر یا تلفیق داده‌ها در عوامل متغیر جدید) با هم ادغام کنند.

محدودیت های روش شناسی ترکیبی

اگرچه فواید رویکرد ترکیبی بر کسی پوشیده نیست، اما انتقاداتی نیز بر آن وارد است. بسیاری از این نقدها به این مسئله برمی گردد که اعتقاد بر این است که ترکیب و تلفیق روش های کمی و کیفی در یک تحقیق واحد امکان پذیر نیست، به دلیل اینکه آنها اصول هستی شناسانه و معرفت شناسانه ی متفاوتی دارند. صاحب نظران روش شناسی به دوگانگی جهان بینی ها و روش های پژوهش معتقدند، و بنابراین مخالف ترکیب رویکردهای کمی و کیفی هستند. در هر صورت، آنوگ بوزی اظهار می کند که دیدگاه پیشوایان دوگانگی بین فلسفه های اثبات گرایی و پس اثبات گرایی، در واقع دوگانگی های اشتباهی است.

